

Galicijci ve Španělsku

Veronika Fialová, Lenka Malíková, Viktoriya Talanova

Úvod a cíl práce

Galicijci patří mezi nejpočetnější menšiny ve Španělsku. Jejich kořeny na Pyrenejském poloostrově můžeme pozorovat již od pravěku. Postupné utváření homogenního národa a získání vlastního pojmenování **Galleaeci** je oddělilo od španělského národa a vytvořilo i dostatečně silné spojení Království Galicie. Galicijce definuje mnoho znaků. Jedním z nich je síla keltského dědictví, která je viditelná v mnoha oblastech každodenního života jako například v hudbě. Jejich národním a neodmyslitelným hudebním nástrojem jsou **gaitas** (dudy). V celé oblasti můžeme najít i původní obydlí Keltů a to tzv. **castra**. V určité míře se dochovala a jsou k vidění i dnes. Galicie je také specifická svým členitým pobřežím Atlantského oceánu a mnoha zálivy, které přechází do zelených kopců s kamennými vesničkami. Jedním z dalších znaků je jejich rybářský průmysl, který zásobuje celé Španělsko nejkvalitnějšími mořskými plody a tvoří tak základ galicijské kuchyně. Událost, která ovlivnila dějiny Galicie a otevřela Galicii celé Evropě, je nalezení ostatků apoštola Jakuba v Santiagu de Compostela. Dodnes je kulturním i ekonomickým znakem Galicie Svatojakubská cesta, kterou navštěvují milióny poutníků za rok. K dorozumívání v Galicii slouží u drtivé většiny obyvatel španělština a také galicijština. V období, kdy Galicie procházela tzv. **Temným obdobím** za vlády Francisca Franca, byla silně utlačovaná jakákoliv menšinová politika a snaha o udržení vlastního jazyka. Od pádu tohoto režimu vzniklo z Galicie autonomní území Španělska a je definována jako historická národnost. I dnes se Galicijci snaží udržet svojí specifickou odlišnost, jazyk a historické bohatství.

Tato práce bude dále navazovat na prohloubení těchto odlišností Galicijců od Španělů a podat přesnější pohled na život Galicijců. Práce se zabývá tím, v jaké míře tyto odlišnosti byly ovlivněny jejich historií, jazykem nebo náboženskou příslušností. Pro větší orientaci v práci jsou stanoveny výzkumné otázky a podotázky, které se zabývají každou oblastí odděleně a cílem práce je na ně odpovědět. Pro zodpovězení otázek je využita metoda tří pohledů a to vlastních informací na základě terénního výzkumu, publikací a rozhovorů s respondenty.

Výzkumné otázky

1. Jak nahlíží španělská většina na Galicijce?

1.1 Od kdy můžeme mluvit o společném soužití Španělů a Galicijců v jedné zemi?

2. Jak samotní Galicijci vnímají svojí vlastní etnickou skupinu?

2.1 Na základě jakých objektivních kritérií se vyčleňuje galicijská kultura?

3. Vnímají Galicijci rozdíl mezi svojí a španělskou kulturou?

3.1 Jaké jsou snahy Galicijců o udržení vlastní kultury a odlišnosti?

Literární rešerše

V knize s názvem **Globalizovaná nostalgie** (přeloženo z originálu *Globalized nostalgia*) se autorka **Christina M. Ceisel** zabývá otázkou, jak současná globalizace ovlivňuje etnickou identifikaci. Velmi tuto problematiku ovlivňuje turismus, který konkrétně do Galicie přivádějí festivaly jídla, ochutnávky vín, rybářský průmysl a další. Právě autentické zážitky lákají turisty do oblasti Galicie. Autorka zdůrazňuje potřebu cítit se v propojení s národní identitou a kulturním dědictvím. Svojí knihu doplňuje osobními zážitky ze zkoumaných oblastí. Organizace jako je UNESCO nebo Evropská unie vynakládají nevelké úsilí v komerčním a legislativním odvětví, aby určily hranici, co je autentické a co ne. Tyto organizace ale přehlížejí nevyhnutelnost hybridity kulturního dědictví při procesu globalizace. Na tuto problematiku autorka důrazně upozorňuje. V knize zmiňuje nezbytnost spojení globálního s lokálním. Jako jeden z konkrétních příkladů uvádí spojení celosvětově známé značky LEGO, která vyrábí dětskou stavebnici, a tradičního galicijského oděvu. Na základě této spolupráce vznikly postavičky s tradičním oděvem a tematikou Galicijců. Spojením právě globálních značek s lokálními zvyklostmi, tradicemi a kuchyní s přihlédnutím k měnící se době, posiluje galicijskou identitu a dává Galicijcům možnost zajistit prostor pro sebe a jejich historii. Autorka také zmiňuje potřebu politické podpory při globalizaci, i když podpora lokálních míst nepřináší konkrétní politické důsledky. ¹⁾

Další publikace s názvem **Regionální nacionalismus ve Španělsku: používání jazyka a etnická identita v Galicii** (přeloženo z originálu *Regional Nationalism in Spain : Language Use and Ethnic Identity in Galicia*) od autora **Jaine E. Beswick** zkoumá jazykovou rozmanitost v Galicii, jedné z autonomních oblastí Španělska. Její hlavní hypotézy jsou: galicijský jazyk je vnitřní charakteristikou galicijské etnické identity; politika a plánování mají dopad na chování uživatelů jazyka, odrážející se v loajalitě a prestižních faktorech; zatímco zvrácení tradičního vnímání a postoju má za následek opětovné potvrzení Galicie jako autochtonního jazyka; sociolingvistický vztah galicijštiny s kastilštinou (španělštinou) nebyl vyřešen. Galicijci musí vyjednávat více identit, podléhají neustálým změnám a úpravám. Prostřednictvím své inovativní a hloubkové analýzy galicijských lingvistických, sociolingvistických, etnických a kulturních procesů oživení a revitalizace slouží také k zdůraznění širšího významu těchto studií pro případ menšinových jazyků obecně. ²⁾

Autorka **Kristy Hooper** v knize s anglickým názvem **Writing Galicia into the World: New Cartographies, New Poetics** definuje postoj Galicie ve světě. Jako specialistka na španělskou, anglo-španělskou a galicijskou kulturní historii publikuje již od roku 2008. Kniha zkoumá část evropské kulturní a sociální krajiny, která doposud zůstala do značné míry nezmapovaná. U Galicie je komplikovaný vztah se světem, kde neustále vstupuje v souvislost Španělsko a její dlouholetá historie masivních migrací. Galicijci jsou národ odmítaný státem a národ, který se vyznačuje migrací a vykořeněním. Pokud něco charakterizuje Galicii, je to právě její nespočetné množství vysídlených míst a domovů. Galicie jako minoritní kultura ve Španělsku a její vztah se širším světem je tudíž ovlivněn státem, ve kterém Galicijci tvoří okolo 6 % veškeré populace. Na druhé straně Galicie se zapsala do dějin jako stát s vysokým počtem emigrací nejen do Latinské Ameriky, ale do celého světa. Dnes je více jak 27 % Španělů registrovaných jako Galicijci zámořských. Autorka tvrdí, že problém s vysokým počtem emigrací nelze oddělit od stejně naléhavého tématu, který znovu zkoumá základy galicijského kulturního nacionalismu. K tomu, aby se Galicie podílela ve světě v 21. století, musí být charakterizovány jak horizontální vztahy mezi komunitami tak vertikální vztahy uvnitř státu. Mapy

jsou dílčím nástrojem u postavení minoritních kultur. Pomáhají si uvědomit, kde se věci dějí, jak a hlavně proč se dějí. U Galicie je otázka kartografických znázornění poměrně trnitá. Galicie jako většinová kultura s vlastním jazykem a institucemi a na druhé straně, Galicie jako část Španělska, jehož národnost zpochybňuje minority.³⁾

Dále u autora jménem **Sharif Gemie** v publikaci s názvem **Stručná historie Galicie** (přeloženo z originálu A Concise History of Galicia) najdeme užitečný úvod do významných bodů historie Galicie, od pre-histories do roku 2005. Autor se zmiňuje o keltském dědictví jako o nástroji pro vytvoření vlastní etnické odlišnosti Galicijců, o prvních zmínkách usídlení, v té době ještě neoznačeného etnika na severozápadním cípu Pyrenejského poloostrova, které si utvářelo své vlastní kulturní a sociální povědomí, ale z hlediska zeměpisného ukotvení nedostalo dostatek prostoru k svému rozvoji a k získání stabilního nacionalismu.⁴⁾

Metodologie práce

Pro zpracování této práce byly použity metody kvalitativního i kvantitativního typu. Do metod kvantitativního typu můžeme zařadit studii dokumentů a publikací dostupných na internetu, dále také návštěvu Museo do Pobo Galego ve městě Santiago de Compostela, které se zaměřuje na kulturu Galicijců. Práce se mimo jiné opírá i o veřejně přístupné statistiky, které zveřejňuje Instituto Galego de Estatística (Galicijský statistický úřad). Použití metod kvantitativního typu umožnilo získat obecný přehled a kontext o zkoumané problematice a poskytl podklady pro tvorbu otázek pro rozhovory s respondenty. Přímé rozhovory, nepřímé rozhovory a nezúčastněné pozorování byly kvalitativní částí této studie. Setkání s respondenty probíhalo osobně, pokud to bylo možné. Tento přístup umožnil získat celkový pohled na život a postoje respondentů. Osobní setkání s respondenty zajistí získání informací jak pomocí verbální komunikace ale také neverbální. Díky terénnímu výzkumu přímo v autonomní části Španělska Galicie, bylo možno získat náhled do atmosféry, situací a života lidí, který se jiným způsobem nedá zjistit. Pokud nebylo osobní setkání možné, byly použity moderní technologie (e-mail, whatsapp) a rozhovor byl proveden pomocí sociálních sítí. Respondenti byli kontaktováni před aplikací CouchSurfing. Je to sociální síť, která propojuje uživatele a umožňuje bezplatné ubytování. Aktuálně spojuje přes 14 miliónů lidí ve více než 200 tisících městech. **(ZDROJ:** <https://www.couchsurfing.com/about/about-us/>) V této aplikaci se dá určit, které jazyky respondent ovládá a to umožnilo se vyvarovat jazykové bariéry, která by jinak velmi ztížila výzkum.

Pasportizační údaje respondentů.

Respondenti z terénního výzkumu v Galicii.

1. Miguel gil de Barroerta - 48 let, pochází ze Santigo de Compostela. Pět let bydlel v Atlantě a pracoval tam z domova (prodával nemovitosti), pak se nazpět přestěhoval do Santiaga de Compostela. Je velice šťastný a nechce se stěhovat pryč (velice hrdý na svojí národnost). Chtěl by, aby byli lidé více spojeni s přírodou. Už několikrát šel Camino, nezáleží mu na certifikátu, dělá to kvůli sobě. Je katolík (navštěvuje nepravdělné kostel). On sám doma vaří často národní jídla a chodí často do Galicijských tradičních barů.

2. Luis Javier Lopez Garcia - 55 let, pochází ze Santiaga de Compostela. Pracuje jako producent v národní galicijské televizi. Galicijsky mluví hlavně v práci, i když přiznává, že v ní není tak sebejistý (občas má problémy s mluveným slovem). Není řádný věřící a chodí nepravdělně do kostela. Doma

moc nevaří tradiční jídla. Určitý čas žil v USA a Kanadě (naučil se tam anglicky).

3. Rosh Alvarez Miquel – 59 let, pochází ze Santiago de Compostela. Je šťastná, že žije v Galicii. Cítí se jinak než jako Španělka. Nejvíce mluví španělsky a trochu galicijský (Ve škole se galicijský neučili). Není stoprocentní věřící, nepravidelně navštěvuje kostel.

4. Miguel Angel Duraw - 50 let, Pochází z Madridu, v Galicii žije už 36 let (a je tu velice šťastný). Doma mluví hlavně španělsky. Je nevěřící. Pracuje pro vládu. Chtěl by změnit starší obyvatelstvo k větší otevřenosti k věcem (jako u mladší generace).

5. Teofila Poemi Roiz Kolianos - 62 let, pochází z Argentiny. Sedmnáct let bydlí v Galicii. Doma mluví především španělsky. Nechce vrátit zpět do Argentiny. Pracuje v zahradnictví.

6. Elisa Pinon Hermida - 22 let, pochází ze Santiago de Compostela. Studuje vysokou školu žurnalistiky. Snaží se více mluvit galicijsky, aby podpořila Galicii. Není věřící. Časem se chce odstěhovat mimo Španělsko na určitou dobu (poznávání nové kultury). Na její život má velký vliv její původ (chování, příležitosti). Chtěla by změnit hrdost Galicijců na Galicijce samotné, více se propagovat.

7. Iago Prada – 30 let, pochází z A Coruña. Mluví galicijsky, doma mluví obojím (jak španělsky, tak galicijsky). Je nevěřící. Často pracovně cestuje. Je anarchista (nemá rád žádné vládní uskupení (vlády, parlamenty, atd...)). Nemá rád Madrid, protože znemožňuje Galicii (jejich přízvuk). Cítí se komfortně mezi menšími skupinami. Chtěl by změnit všechno, neví, kde začít.

8. Yago – 24 let, pochází z Pontevedra. Kouzelník, hudebník na volné noze. Nemluví galicijsky. Chce se odstěhovat. Změnil by systém školství.

9. Gabriel Seoane - 26 let, pochází z Pontevedra. Studoval VOŠ. Pracuje mechanikem. Mluví španělsky i galicijsky. Nechce se odstěhovat. Vyrůstal v rodině katolíků, on sám je nevěřící. Chtěl by uzavřít býčí arény a opravit většinu silnic.

10. Marina (36 let) a Blai (42 let) - pocházejí z Viga. Doma používají jak galicijštinu, tak i španělštinu (záleží na tom s kým mluví). Mají rádi oba jazyky. Jsou ve Vigu spokojeni (cítí perfektní balanc mezi městem a přírodou). Možná by se odstěhovali na chvíli do Lisabonu, ale jinak jsou šťastní. Nelíbí se jim počasí, konzervativní lidi a stereotypy, děti by se měli více učit jiné jazyky (hlavně EJ). Oni sami se učili angličtinu na placených kurzech anebo sami.

11. Daniel – 24 let, pochází z A Coruña. Vystudoval chemii na univerzitě a také technické vzdělání ve vývoji aplikací. Pracuje jako vývojář softwaru. Většinou mluví španělsky. Je nevěřící. Je šťastný v Galicii, ale také by chtěl zkusit bydlet v jiné zemi. Líbí se mu krajina, kultura a galicijský jazyk, národ a počasí. Chtěl by, aby ostatní se lépe chovali ke galicijskému jazyku

12. Fausto - pochází z Tui. Vystudoval matematické inženýrství. Mluví galicijsky s některými kamarády, s otcem a babičkou. Je nevěřící. Nějakou dobu bydlel ve Velké Británii. Nelíbí se mu že lidé ve zbytku Španělska dokážou identifikovat přízvuk, když mluví španělsky, a používají ho k tomu, aby si z toho udělali legraci. Jinak je šťastný v Galicii. Hlavně má rád národní hudbu, životní styl, pláže, řeky a lesy. A také má rád Portugalsko.

Respondenti z jiné části Španělska.

1. Daniel Gaiteiro - pochází z Pontevedra, ale teď žije v Madridu. Pracuje v oddělení logistiky. Mluví pouze španělsky.

Praktická část

Základní informace

Galicie leží na severozápadním cípu Pyrenejského poloostrova. Řadí se mezi regiony Španělska, kterých je dohromady 17. Každý region má vymezené určité území a určitou úroveň samosprávy. Podle posledního sčítání z roku 2017 má okolo **2,7 milionů obyvatel** a rozkládá se na území o **rozloze 29 575 km²**. Galicie se dále dělí na 4 provincie: **A Coruña (La Coruña), Lugo, Ourense (Orense) a Pontevedra**. Hlavním městem ale nikoliv největším je **Santiago de Compostela**. Ze severu a západu je ohraničena Atlantským oceánem, z jihu Portugalskem a z východu španělskými regiony Asturie a Kastilie a León. Úředními jazyky jsou **španělština a galicijština** (galego).⁵⁾

6) 7) 8)

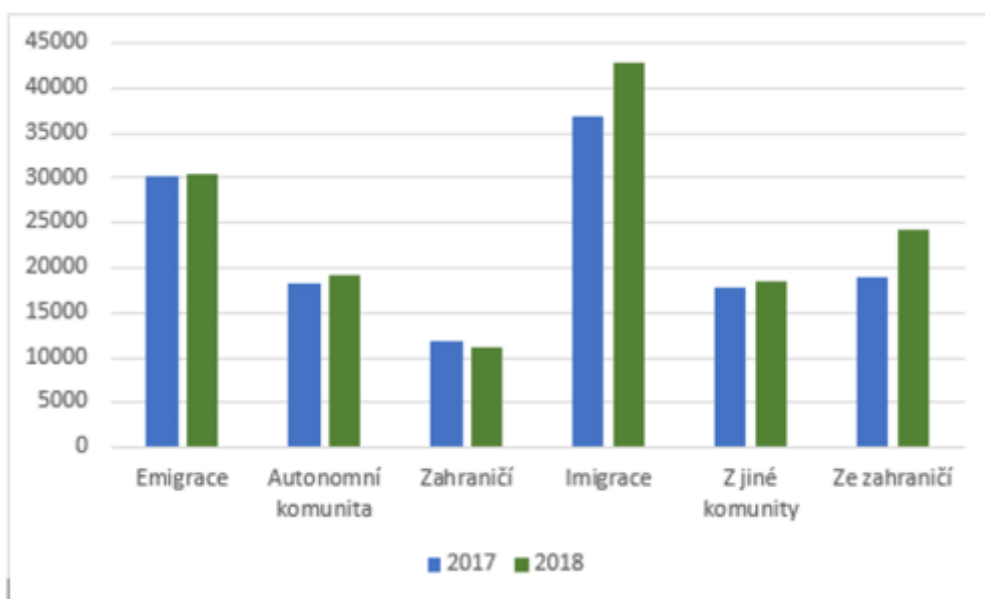
Statistické údaje

Podle galicijského statistického úřadu k 1. lednu 2019 v Galicii žije 2 699 499 obyvatel. Každoročně počet obyvatelů klesá. **A Coruña** je provincií s největším počtem obyvatel (1,122,007 obyvatel v roce 2019). **Pontevedra** je provincií s druhým největším počtem obyvatel (941 007 v roce 2019). **Lugo** je provincií s třetím největším počtem obyvatel (329 587 v roce 2019). **Ourense** je provincií s nejmenším počtem obyvatel. K 1. lednu roku 2019 mělo 307 841 obyvatel.

Galicia	Celkem ↕	Muži ↕	Ženy ↕
2015			
	2,732,347	1 317 054	1 415 293
2016			
	2,718,525	1,309,809	1,408,716
2017			
	2,708,339	1,304,392	1,403,947
2018			
	2,701,743	1300609	1,401,134
2019			
	2 699 499	1,298,964	1 400 535

⁹⁾ Ale Galicijci žijí také v jiných komunitách Španělska nebo v jiných zemích, především v Americe a to nejvíce v Argentině. Obrovský příliv Galicijců do Ameriky byl od osmdesátých let 19. století. V letech 1885 až 1930 směřovalo do Ameriky více než 900 tisíc Galicijců. Od konce 19. století volili emigranti dopravu lodí z přístavů. Nejdůležitějším přístavem pro migranty byl ve Vigu, z něhož odcházeli do Argentiny, Brazílie a Uruguaye. Dalším byl v La Coruña, z něhož většina migrantů odcházela na Kubu, do Portorika a Mexika.

Galicijská emigrace do Venezuely byla v rámci Španělska druhou nejpočetnější. Existence prvních společností byla zaznamenána v 50. letech 20. století příchodem velkého počtu emigrantů do Venezuely, kvůli hluboké hospodářské transformaci – ropným rozmachem a za imigrační politikou „otevřených dveří“ za vlády diktátora Marcos Pérez Jiméneze. Za pouhých pět let, mezi lety 1953 a 1958, vstoupilo asi 150 000 Španělů, což je polovina všech těch, kteří emigrovali do Venezuely mezi lety 1945 a 1985. Přibližně jedna třetina byli Galicijci.¹⁰⁾

¹¹⁾ Podle grafu je vidět, že od roku 2018 většina vrací.

Pohled španělské většiny na Galicijce

Galicijci tvoří zhruba 3 miliony obyvatel z celkového počtu 46 milionů obyvatel Španělska z posledního možného sčítání v roce 2014. Španělsko se řadí mezi země s vysokou národní pestrostí. Mezi další národnosti na daném území států můžeme řadit i Katalánce (okolo 7 mil. osob) a Basky (náročný odhad obyvatel, cca 2,3 mil.) Španělé nahlíží na každou z menšin velmi negativním způsobem. Vnímají každou z menšin za tzv. „zradu vůči Španělskému království“. Veškeré snahy, které v minulosti a i v blízké přítomnosti prostupovaly španělským královstvím ze strany jakékoliv menšiny, byly zcela potlačeny. U Galicijců vnímáme trochu menší nenávist ze strany Španělů jako takových. Jako jedna z menšin se v minulosti také snažila o vytvoření vlastního státu, ale po Frankově éře, kdy byla jakákoliv menšinová politika zakázána, získala svojí autonomii, se kterou jsou v dnešní době Galicijci do větší míry spokojeni. Tento vztah určité volnosti ze strany Španělska nastolením regionální autonomie zemí od roku 1978 vytvořila klidnější pouto mezi Španěly a Galicijci. Španělská ústava se dále ale nezmiňuje o právech etnických či národnostních menšin naopak zdůrazňuje nedělitelnost španělského národa a Španělska jakožto rodné země španělského lidu. Ze španělské ústavy dokážeme vycítit i společenský názor, který je velmi radikální, co se týče menšinové politiky, ale u galicijské menšiny se projevuje na hranici neutrálnosti. Převážně každý Španěl a Galicijec nespatřuje větší vážný problém ve společné komunikaci a soužití v jedné zemi. V soužití značně napomáhá určitá oddělenost Galicijců na svém území a malé míšení těchto národností dohromady. ^{12) 13)}

Společné soužití Španělů a Galicijců v jedné zemi

První zmínky o lidské přítomnosti na území dnešní Galicie byly nalezeny v jeskyni **Eirós**, která leží u obce **Triacastela** (nachází se ve vnitrozemí u hranice s provincií Kastilie a Leónu). V jeskyni se našly zachované zvířecí ostatky a neandrtálské kamenné předměty ze středního paleolitu. Většinu dalších nálezů na daném území z doby bronzové nacházíme převážně podél pobřežních oblastí. Významné nálezy, které se i v určité podobě dochovaly dnes, jsou například **megalitické hrobky** (neopracované balvany s účelem pohřebiště) a **castra** (chráněné osady kruhových kamenných chatek). Na konci doby železné se tvoří lidé ze severozápadního Pyrenejského poloostrova homogenní a zřetelnou kulturní skupinu. Později byla nazývána řeckými a latinskými autory **Gallaeci** (Galicijci, možnost podobnosti s keltským kmenem Galů, obývajících oblast dnešní Francie, Belgie, Švýcarsko a severní Itálie). Také se jí přezdívalo *finis terrae*, což v překladu znamená konec světa. ¹⁴⁾

16)

15)

Gallaeci byli původně keltští lidé, kteří po staletí okupovali území moderní Galicie a severního Portugalska (750 př. n. l.). Zdejší lidé obývali opevněné vesnice castra, které najdeme v dochované podobě na severu **Castro de Baroña** (nachází se v provincii A Coruña, z části zachované kamenné osady) a na jihu **Castro de Santa Trega** (nachází se v provincii Pontevedra, v horách Santa Trega, 341 m. n. m.). Větší vesnice nazýváme **Oppida** nebo **Citânia**, které jsou tradičnější spíše jen v jižních osídlených oblastech. Velký kulturní projev obyvatelstva na severozápadním cípu Pyrenejského poloostrova dostal název „kultura kopců – castra“, jelikož obyvatelstvo žilo hlavně na kopcovitých územích. V Galicii existuje více jak dva tisíce kopců, což ukazuje největší rozptýl populace, který byl zachován v určité podobě dodnes, charakterizováno malými a vysoko početnými populacemi vzdálenými od sebe.

Okolo 8. století př. n. l. vpadli na území Římané a převzali vládu nad územím a podvolili si Galicii jako jednu ze svých provincií. Velký zájem Římanů o zdejší území byl převážně ve zlatém bohatství. Galicijci se tak zařazují jako pomocníci v římských legiích a plní cíle někdy i úplně oddělené od Galicie. V roce 409 n. l. se ucházel o území Galicie germánský kmen nazývaný Suebi. Kde se poprvé Galicie dostala do postavení království a spadalo tak pod **Suébskou říši**, ve kterém vydrželo na krátkou dobu být skutečně nezávislé. V této době se suébské útočníci usadili hlavně v urbanizovaných oblastech jako je Braga, Porto, Lugo a Astorga. Braga se tak i stala hlavním městem Suebi (protože již dříve v Římské říši, figurovalo jako moderní město). Z této doby zjišťujeme základní míru galicijské kultury, založené v prolnutí ibero-římské kultury se Suebi. Pak při občanských střetech s Vizigóty, kteří dorazili na Pyrenejský poloostrov již v roce 416, přišli ovládnout většinu poloostrova. Suebi si svoji nezávislost pak dokázali udržet do roku 584. V době **Vizigotské říše** převzala Galicie převážnou část i své katolické víry. Zvětšila se moc u katolických biskupů, kteří pak mohli právně vybrat nástupce krále z královské rodiny. Po zradě posledního zvoleného krále Rodriga, v roce 711 při bitvě u Guadalete, byl trůn ponechán prázdný a království tak padlo. ¹⁷⁾

Zde vznikl začátek **muslimského dobytí Hispanie** (ve starověku a středověku název pro celý

Pyrenejský poloostrov). Do roku 718 byl celý poloostrov kompletně pod islámskou nadvládou, i když severské provincie nebyly nikdy zcela podrobeny. V severní části Asturie nebyly Maurové nikdy vítaný národ, a tak krátce na to byli v roce 739 vyhnáni. Z Asturie se stalo království, které trvalo až do roku 924, kdy se spojilo a vzniklo nové **Leónské království**. Ještě v roce 813 došlo k velmi významnému objevu v Santiagu de Compostela. Jako důležitá náboženská událost středověké křesťanské Evropy se objevil oblouk, který obsahoval ostatky spojené s **apoštolem svatým Jakubem**. Tento objev rychle zvětšil galicijsko-asturskou monarchii a zřídil se kostel kolem svaté hrobky. Poutní jev byl rozhodující v kulturním a ekonomickém utváření království Galicie, již tak přeměnil Compostelu na nejdůležitější na Západě po Římě. Spolu tak se vyvíjela i společnost a obyvatelstvo kolem slavné Compostely, byli zde i korunováni galicijští králové.

Během 9. a 10. století byla neustálá rivalita mezi Královstvím Leónu a Kastilie. Mluvíme tak o připojení Galicie ke Španělsku v rámci Leónu. Zde pak tvořila Galicie španělskou historickou provincii **Království Galicie**. V této době i vzniká spojení Galicie s Portugalskem, a především s jeho severní oblastí, které je viditelné dodnes (Portugalsko se oddělilo od Galicijského království definitivně v roce 1095). Během 14. a 15. století byla Galicie stále pod Leónem, ale králové upustili nad územím od veškeré faktické nadvlády a Galicijské království bylo tak v rukou místních rytířů, hrabat a biskupů. Galicie tak sklouzla z kontroly krále a odpověděla staletou fiskální nepodřízenost. Na druhé straně nedostatek účinného království a soudního systému v království vedl ke společenským konfliktům. V roce 1480 bylo zřízeno Svaté bratrství a Královské publikum Galicijského království, které mělo soudní a výkonnou moc. Snahy o získání autonomie Galicie prostupují celou historií daného území. ¹⁸⁾

Od 16. století pak zaznamenáváme tzv. **„Temné období Galicie“**, kdy byla ve velké míře nahrazována galicijština (galego) národním jazykem španělštinou. Galicijština tak až do poloviny 18. století skoro vymizela v psané formě, přežívala pouze jen v soukromé a příležitostném použití. Nástupem Španělska roku 1833 formálně ukončilo Galicijské království a **sjednotilo Španělsko** do jediné centralizované monarchie. Místo sedmi provincií a regionální správy byla Galicie reorganizována do současných čtyř provincií. Začali se objevovat snahy o obnovu galicijského jazyka jako prostředku sociálního a kulturního projevu. Na počátku 20. století došlo k dalším obrátům směrem k nacionalistické politice. Spojené bratrství jazyka se vyvinulo nejprve jako kulturní sdružení, ale brzy jako plnohodnotné nacionalistické hnutí. Nastolením **druhé španělské republiky**, kvůli předešlému rozpadu, byla vyhlášena v roce 1931. Během republiky byla tak Galicijská strana (PG), nejdůležitější v zastoupení z nacionalistických stran. Po referendu o galicijském statutu autonomie bylo Galicii uděleno postavení autonomního regionu. Později se ukázalo, že nařízení nevyšlo nikdy v platnosti díky nastupující **diktatuře Francisca Franca**. Prvotních a nejhorších bojů byla Galicie ušetřena, byla totiž jedna z počátečních oblastí, kde převrat na začátku války byl úspěšný. Během války zůstala v rukou nacionalistické (Francovy armády). Byly zrušeny všechny politické strany, stejně jako všechny odbory a galicijské organizace. Podle dostupných údajů bylo zabito nejméně 4 200 lidí, a to buď v soudních řízeních nebo mimosoudně (mezi nimi byli republikáni, komunisté, galicijští nacionalisté, socialisté a anarchisté). V dějinách Galicie nastoupilo **další „Temné období Galicie“**, kdy byla nadále utlačovaná galicijština a jakákoliv snaha o autonomii a sebeurčení tvrdě potlačena. Po celé desetiletí byla Galicie do značné míry omezena na roli dodavatele surovin a energie do zbytku Španělska. Vznikly tak následné migrační vlny do Venezuely a do různých částí Evropy. Teprve, až po pádu režimu v roce 1975, byla **Galicie prohlášena roku 1981 autonomním územím**. Statut autonomie tak ve svém prvním článku definuje Galicii jako historickou národnost. Galicie tak může rozhodovat o svých financích a podporovat svojí životní úroveň. Je tak důležitým rybolovným, stavitelským a zemědělským regionem s více přístavy než kterýkoliv jiný region EU. ^{19) 20) 21)}

Vlastní vnímání etnické skupiny

Všechny národy jsou směsicí objektivních a subjektivních rysů, charakteristik kulturních i politických. Objektivně jsou národy kulturní entity: skupiny lidí, kteří hovoří stejným jazykem, vyznávají stejné náboženství, jsou spjati stejnou minulostí, což hraje velkou roli v cítění galicijské identity. Z rozhovoru respondentu je vidět, že jsou hrdí na svůj původ, kulturu a historii.

Jako Galicijci cítí díky tomu, že si uvědomují, jak jsou odlišní od ostatních obyvatel Španělska. „*Máme svůj jazyk*“, „*Galicijci jsou zprvu uzavření, ale pak si vytváří velmi velká vztahová pouta*“, „*Cítím se jinak než jako Španělka*“. Jako Galicijci se cítí proto, že se v této zemi narodili a mají tu rodinu a své kořeny: „*Lidé z mé čtvrti jsou jako rodina*“, „*Jako rodina se často scházíme každou neděli na oběd (dohromady asi 28 lidí)*“. Jako Galicijci se cítí také proto, že mají svoji národní kuchyň: „*Sám si doma často vařím národní jídla a chodím do Galicijských tradičních barů*“.

Přesto se národ definuje většinou subjektivně a je výtvorem psycho politickým, kde jsou kritéria politické existence: národy mají buď vlastní stát, nebo autonomní postavení v mnohonárodním či federativním státě a kritéria psychologická: subjekty národa sdílejí společné vědomí o své příslušnosti k určitému národu.

Odpovědi respondentů se rozdělili, buď že si nepřejí samostatnost Galicii, a to z důvodů ekonomických: „*Pracovní situace v Galicii je velmi těžká, je velmi málo pracovních příležitostí mimo města*“, „*Před autonomií byla země chudá a nemohli jsme rozhodovat o investování peněz, po autonomii je to mnohem lepší, můžeme rozhodovat o tom, kam investovat peníze (ale ne o množství)*“. Díky autonomii Galicie může rozhodovat o svých financích a podporovat svojí životní úroveň. Jiné mají naopak názor, že by se Galicie měla oddělit od Španělska: „*Zachází se mnou jinak kvůli tomu, že jsem z Galicie (není moc slavná, nejsou schopni vytvořit samostatný stát)*“, „*Chtěla bych změnit hrdost Galicijců na Galicijce samotné, více se propagovat*“.

Další zajímavý pohled: „*Kdyby bylo něco, co bych chtěl změnit, nebyl bych tu*“. Převážná většina dotazovaných respondentů by se z regionu neodstěhovala.

Galicijci chtějí udržet svoji kulturu jako takovou, ale zároveň si uvědomují potřebu vývoje v mnoha oblastech. Je podle nich potřeba najít ideální rovnováhu mezi konzervativní starší generací a inovativním životem nové generace.

Objektivní kritéria galicijské kultury

Jazyk

Vícejazyčný charakter španělského státu je definován existencí čtyř jazyků a to **kastilštiny, katalánštiny, baskičtiny a galicijštiny**. V Galicii jsou dva úřední jazyky, a to španělština a galicijština. Galicijština je románský jazyk, který vznikl na severozápadě Pyrenejského poloostrova asi před 2000 lety a je příbuzný jiným jazykům, jako je portugálština, španělština, katalánština, italština, francouzština, rumunština nebo sardinština.²²⁾ Respondenti, kteří neumí mluvit galicijský, se domnívají, že galicijština není těžká na naučení. A pokud již ovládají portugálštinu, galicijštinu jednoduše pochopí. Ve všech oblastech Galicie se používají oba dva jazyky, ale španělština má stále vyšší společenské postavení než galicijština. Podle zkušeností respondentů španělština převládá hlavně při komunikaci na úřadech, v nemocnicích a ve veřejných službách. Naopak s galicijštinou se setkáváme v každodenní komunikaci, v rodinách a mezi přáteli a také v mnoha restauracích a barech.

	2003	2008	2013	2018
V galicijštině vždy	43,20	30,29	31,20	30,57
Více galicijské než španělské	18,32	26,73	20,29	21,72
Více španělsky než galicijsky	18,83	22,70	22,26	23,32
Ve španělštině vždy	19,66	20,28	26,25	24,40

23)

I přes to, že se dle statistiky výše používá galicijština méně často než španělština, stále se jedná o živý a používaný jazyk. Za posledních 5 let (2013–2018) došlo k výrazné dvojjazyčnosti.²⁴⁾

Různé postavení těchto jazyků lze pochopit pomocí historických událostí. Galicijci měli neustále překážky v používání galicijštiny. Kastilština byla jediným jazykem vzdělávání, správy a legislativy, zatímco použití galicijštiny bylo omezeno na neformální kontexty, jako je například rodina. Diglosie dosáhla svého vrcholu po roce 1940, kdy se prohloubila v období diktatury Franca. S jeho vítězstvím bylo povoleno používat pouze kastilštinu. Používání galicijštiny na veřejnosti bylo interpretováno jako známka separatismu. Politika jazykové asimilace zvýšila negramotnost galicijštiny. Tato situace se začala pomalu měnit po obnovení demokracie v roce **1977**. Galicijština byla uzákoněna jako oficiální jazyk galicijským parlamentem roku **1983**.

Galicijci se také snaží zachovat svůj vlastní jazyk ve sdělovacích prostředcích. Využít galicijštinu mohou ve vzdělávacích oborech, ale i například sledovat televizi, poslouchat rádio. Vyzývají k realizaci vzdělávacích inovačních projektů v jazykové revitalizaci. Generální sekretariát pro jazykovou politiku ministerstva kultury a cestovního ruchu zavedl projekt *Lingua rolada* s cílem podpořit využívání a pozitivní hodnocení Galicie mezi novějšími generacemi v souladu s revitalizací galicijského jazyka. Pro dosažení tohoto cíle jsou informační a komunikační technologie, internet, sociální sítě a audiovizuální zdroje důležité, protože je používají mladší generace. V rámci tohoto projektu mají studenti vytvářet videa založená na povídkách, které zachycují podstatu země: její řeč, její obyvatele a zvyky, legendy, krajiny, dědictví, historii ... Je ovšem překvapivé, jak pomalu tento posun ve vnímání galicijštiny postupuje. Negativní vnímání tradiční galicijštiny muselo být opravdu velmi hluboce zakořeněné, když v městském prostředí je stále vnímána jako jazyk s určitým sociálním stigmatem. Ještě překvapivější je, že se tento postoj vyskytuje i u velmi mladé generace, která již vyrůstala v období plné jazykové normalizace.²⁵⁾

Ve výzkumu, který byl zaměřený na používání všech čtyř jazyků, ukazuje, že galicijštinu používá přibližně 83 % obyvatelstva, kteří žijí především ve venkovských oblastech. Ve městech (zejména ve čtyřech provinciích) hovoří hlavně španělsky. Španělština je více preferovaná. I když jsou Galicijci hrdým národem, stojí si za svými tradicemi a jazykem, existují stereotypy, které významně ovlivňují vnímání, hodnocení i postoje vůči nim a jejich jazyku. Podle studia od *Manuel Rivas*, kultura Galicijců je soubor stereotypních tradic. Tyto tradice nejsou prvkem pro jejich kulturu. Jsou vytvořené prostřednictvím mládeže a městské kultury, propagaci časopisu, hudbou a filmovou tvorbou. Toto jasně odmítlo španělské stereotypy a zároveň potvrdilo galicijskou identitu, a uskutečnilo to zkoumání a zpochybňování rozporů a omezení tradičních forem identity plné sebekritiky a ironie. Mnoho stereotypů, které se vztahují k obyvatelům Galicie, ať už kastilsky či galicijsky hovořících, se také používá jako urážka. Slovník Španělské královské akademie (DRAE) stále označuje Galicijce jako „hloupý“ nebo „koktavý“. Však Camilo José Celaovi podařilo publikovat slovník, kde Galicijec se označuje jako „přítel“.

Výsledky rozhovoru také poukazují na další situace, spojené se stereotypy galicijštiny: “ *Když mluvíme galicijský, tak se nám Španěle, nebo naopak když mluvíme španělský, říkají že máme přízvuk.*” Proto také mají intenzivnější komunikaci se svou komunitou než se Španěly. Také Galicijci často jednotlivé jazyky střídají. Na základě situace se rozhodnou, který jazyk použijí. Mluví například jiným jazykem v práci a jiným doma. Přizpůsobují se tak svému prostředí. Nebo někdy změní jazyk proto, aby jim nebylo rozumět.

Autor zmiňuje pohled učitelů, kteří mají lepší očekávání ohledně výsledků studentů, když pocházejí z měst a mluví španělsky. Podle nich je literatura lépe zpracovaná, když je psaná ve španělštině než v galicijštině. Navíc se domnívají, že mluvení galicijsky je překážkou učení. Podle výsledku rozhovoru Galicijci ve škole neměli s tím problém, mohli si vybrat v jakém jazyce budou studovat. Podle statistiky, lidé, kteří studovali v Galicii podle jazyka, v němž hovořili se svými učiteli byla převážně španělština.

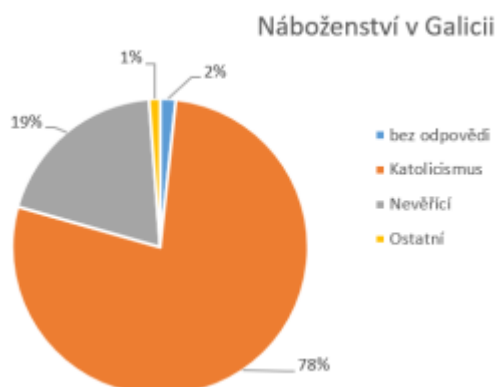
	2003	2008	2013	2018
Pouze galicijsky	16,51	7,69	6,81	8,39
Více galicijsky než španělsky	10,72	10,67	12,25	14,82
Více španělsky než galicijsky	16,39	24,38	31,42	34,80
Pouze španělsky	56,39	57,27	49,52	41,99

26)27)

Podle statistiky v roce 2018 lidé, kteří umí mluvit galicijsky, je 57,59 % a lidé, kteří umí psát galicijsky, je 29,54 %. Rodina zůstává hlavní cestou výuky galicijského jazyka: 83,36 % Galicijců se v této oblasti naučilo svůj jazyk. Je však třeba mít na paměti, že pokud se držíme populace do 30 let, škola je hlavní prostředek učení. Přesto 70 % mladých lidí poukazuje na rodinu jako na jeden ze svých jazykových prostorů. ²⁸⁾

Náboženství

Nejrozšířenějším a nejvíce praktikovaným náboženstvím v Galicii je křesťanské. Křesťanství se na území Galicie dostává v pozdní antice a praktikuje se po boku tradičního keltského náboženství, které bylo obnoveno jako oficiálně uznávané v roce **2005**. Nejvíce křesťanů se hlásí k římskokatolické církvi. I přes to, že se v roce 2005 přihlásilo ke katolicismu 77,7 % obyvatel Galicie, pouze 32,1 % se považuje za aktivní členy církve. Od 12. století má centrum katolické církve v Galicii v Santiagu de Compostela. Galicijská katolická církev má pět diecézí ²⁹⁾, a to jsou **Lugo, Ourense, Santiago de Compostela, Mondoñedo-Ferrol, Tui-Vigo**. Diecéze vede jeden arcibiskup a čtyři biskupové. V Galicii najdeme 3 792 farností. Z rozhovorů s respondenty vychází, že bohoslužby se v Galicii převážně slouží ve španělštině a použití galicijštiny je vzácnou výjimkou.

30)

31)

32)

Patron Galicie je **Apoštol Jakub Větší**, jehož španělské jméno je Santiago. Jeho tělo bylo objeveno podle katolické tradice v roce 814 poblíž Compostely. Od tohoto data sem směřovalo své cesty mnoho poutníků. V dnešní době je tato pouť známá jako Svatojakubská pouť nebo v originálním španělském znění Camino de Santiago. Od 9. století jsou ostatky patrona Galicie uloženy v katedrále v srdci města Santiago de Compostela. Dalšími svatými jsou například Svatý Ansurius, Svatý Rudesind, Trahamunda, Froilan a další.³³⁾

Mezi nejpočetnější náboženské menšiny v Galicii patří avantgarda, svědkové Jehovovi a muslimové. Ve výzkumu zmiňuje profesor sociologie Antonio Izquierdo i další náboženské skupiny. Jako jsou například adventisté, mormoni, pravoslavní, luteráni, Židé, buddhisté a další. Evangelikalismus rozlišuje 115 církvích v galicijské komunitě. Studie pozoruje velký růst svědků Jehovových, které se stalo druhým největším náboženstvím menšin.³⁴⁾ Tradiční víru většiny Galicijců spojuje faktor nadpřirozena. Velmi často se obřady, které jsou spojené s vírou v nadpřirozeno, se konají současně s katolickými obřady. Typickým příkladem je prodej amuletů, předmětů, které mají chránit před zlým okem, v blízkosti kostelů, kde se konají náboženské obřady. V galicijské víře se setkáváme s postavami s nadpřirozenými schopnostmi. Nejznámější ve Španělsku jsou Meigas.³⁵⁾ První zmínku o slově **Meiga** najdeme ve 13. století, kde označovalo osoby, které používaly zlá kouzla a zařikávala k přilákání ženatých mužů, zapříčinění smrti nepřátel a získání ekonomického zisku. Ve 14. století španělská inkvizice odsoudila mnoho žen k smrti upálením z důvodu čarodějnictví. V této době nemělo slovo „Meiga“ pozitivní kontext. To se ale v současné době změnilo a získalo spíše pozitivní a vlastenecký nádech.³⁶⁾

Z rozhovoru s respondenty jsme se dozvěděly příběh o vzniku Galicie. Bůh podle příběhu vytvořil území Galicie čtyřmi svými prsty. Proto když se podíváme na pobřeží, vidíme, kudy vedl tah rukou.

Galicijská kuchyně

Nedílnou součástí kultury konkrétní země, jsou typické pokrmy a kuchyně. Pojem národní kuchyně je systém kolektivních představ o stravovacích návycích národa, který zahrnuje jídla, která jsou považována za reprezentativní pro danou kulturu, a tzv. speciality, tj. produkty, které jsou specifické pro určitou oblast. Národní kuchyně tedy představuje mechanismus, který proniká do životního stylu Galicijců.

Galicie je velkým vývozcem mořských plodů do celého Španělska. Vigo a Ferrol jsou největší centra rybářského průmyslu v regionu. V každém menu v restauraci najdeme širokou nabídku mořských plodů, sýrů a vín. Podle respondentů velmi oblíbeným pokrmem je *pulpo a feira*, chobotnice po trhovecku, která se vaří na otevřeném ohni ve velkých měděných nádobách. Chobotnice se nakrájí či spíše nastříhá na kousky a podává se na dřevěných talířích pokapaná olivovým olejem a okořeněné pálivou paprikou. Zapíjí se bílým vínem servírovaným v bílých porcelánových kalíšcích. ³⁷⁾

38)

39)

Co neodmyslitelně patří k pohostinství Galicie, je **tapas**. *Tapas* je forma předkrmu, který se většinou skládá z bagety, prosciutta, sýru, oříšku a oliv. Velmi často se setkáme s tradiční vaječnou omeletou a s bramborem. Při objednávce alkoholického nápoje, jako je například pivo či víno, často vám k němu jako pozornost podniky přinesou *tapas*. Slovo *tapas* v překladu znamená přikrytí nebo tácek. Velmi populární příběhy a legendy u vzniku tohoto pokrmu pocházejí z oblasti Kastilie. Nejoblíbenějším nápojem bylo červené víno, které ale lákalo vinné mušky a další hmyz. Zákazníci si proto zakrývali své sklenice tácky, aby zabránili utopení hmyzu ve víně. V této době král Španělska Alfonso X. Kastilský zakázal podávání alkoholických nápojů bez alespoň malé porce jídla, aby předešel opilství. Jídlo se začalo podávat na tácku *tapa*, kterým se přikrýval nápoj a pokrm byl pojmenován stejně. ⁴⁰⁾

Tradičním zákuskem je mandlová *tarta de Santiago*, který zdobí kříž ve tvaru meče, symbol rytířského Řádu svatého Jakuba z Compostely. ⁴¹⁾

Nejlepší galicijská vína jsou z oblasti Albariño a Ribeiro. Ze sýrů překvapí svou jemnou chutí a také svým tvarem *tetilla* (ňadro). V každé vesnici nebo menším městě se u každého domu nachází malá vinice. Často si tak Galicijci vyrábí své víno a předávají si ho mezi sousedy a známými a hodnotí jeho kvalitu. Pravý kávový likér je nejlepší ochutnat v místním baru. Galicijci považují kávový likér za národní alkoholický nápoj a rádi si ho vaří sami, aby měl tu správnou sílu. Nejlepší kombinace kávového likéru je s vínem, ale i jiné varianty jsou možné.

42)

Galicijci preferují převážně studenou kuchyni. Z rozhovorů vyplývá, že většina si sama doma národní jídla nevaří: *„Jejich příprava je náročná (dlouhé vaření na páře)“*.

Rozdíl mezi galicijskou a španělskou kulturou z pohledu Galicijců

Z rozhovorů s respondenty je jasně vidět, že vnímají zásadní rozdíl mezi Galicijci a Španěly. I přes tento pocit se necítí nadřazení ani podřazení. Největší rozdíl je v použití jazyka. Převážná většina Galicijců umí galicijsky i španělsky. Jazyky využívají oba na základě sociální situace. V restauracích je většina jídelních a nápojových lístků v galicijštině. Toto se stává pravidlem v menších městech jako je například Pontevedra. I vzhledem k historickému kontextu, kdy byla galicijština v několika „temných“ obdobích zakázána a Galicie byla chudší region než zbytek Španělska, je galicijština ostatními obyvateli Španělska považována za nižší a prostší jazyk. Velmi často se respondenti setkávají s narážky na jejich přízvuk. Respondent k tomuto tématu dodává: *„prý náš přízvuk zní, jako když pláčeme.“*

Rozdíl respondenti popisují v povaze lidí. Sebe samé považují za uzavřenější a chladnější než na jihu Španělska. Mají uzavřenou komunitu, kde se navzájem podporují a znají. Trvá delší dobu, než si „cizinec“ získá jejich důvěru. Respondenti z Viga k tomu dodávají *„lidé, kteří žijí na jihu Španělska, o nás říkají, že jsme studení čumáci.“* „Lidé z mé čtvrti jsou jako má rodina, ale trvalo chvíli, než jsme si k sobě našli cestu, poté co jsem se nastěhoval... Ted' ale mezi námi funguje vzájemná pomoc...“ popisuje vztahy Miguel Gil De Barroeta (48 let).

Také v komunikaci jsou Galicijci podle svých slov specifictí. Velmi často neodpovídají přímo na otázku, ale nabízejí více úhlů pohledu a situací. Proto pravděpodobně uslyšíte typické začátky odpovědí jako *„záleží na situaci“, „jak se to vezme“, „ani ano ani ne“* a další fráze.

Snahy Galicijců o udržení vlastní kultury a odlišnosti

Z rozhovorů respondentů je vidět, že Galicijci jsou hrdí na svoji kulturu a historii, která byla bohužel často utlačována. Velké uvolnění a možnost propagace a podpory kultury poskytlo udělení autonomie v roce **1981**. Mnoho Galicijců označuje tento rok za zlomový. Jaké rozdíly z pohledu běžných obyvatel tato změna přinesla popisují respondenti takto: Rosh Alvarez Miquel (59 let) *„Po vzniku autonomie se*

významně rozšířila vlaková infrastruktura, přibýlo domů a hromadné dopravy.“, Luis Javier Lopez (55 let) „*Situace po udělení autonomie je určitě lepší*“, Miguel Gil De Barroeta (48 let) „*Před autonomií byla země velmi chudá, po autonomii je to mnohem lepší...*“. Rozhodně ne všichni respondenti se ale shodují na tom, že rok 1981 byl zlomový a přinesl dostatečné změny: Iago Prada (30 let) „*Udělení autonomie v roce 1981 byla pouze změna systému a ti stejní lidé (ve vedení země) usedli na stejné místo a prohlásili Španělsko za demokratické... Nerozumím, proč nemají všechny kraje stejné podmínky autonomie... alespoň my si můžeme rozhodovat o vlastním rozpočtu a výdajích.*“

Je cítit rozdíl mezi starší generací, která zažila období před udělením autonomie. Tato generace je velmi hrdá na svůj původ a je spíše konzervativní. Z rozhovorů je cítit postoj spíše kulturu a tradici udržovat. Naopak mladší generace méně používá galicijštinu a nemá potřebu se tolik ztotožňovat se svým původem, zajímá se spíše o aktuální celosvětové problematiky a chtějí své prostředí inovovat. Tímto tématem se mimo jiné zabývá autorka **Christina M. Ceisel** v knize **Globalizovaná nostalgie**. Upozorňuje na nezbytnost propojení tradičního a lokálního s globálním a nevyhnutelnost hybridity při tomto propojování. Jako příklad uvádí propojení světoznámé značky LEGO s tradičním oděvem Galicijců, jak již bylo zmiňováno v kapitole Literární rešerše. I přes tyto mezigenerační rozdíly se obyvatelé shodnou, že je potřeba na svoji kulturu upozorňovat a udržovat.

Jedním z prostředků, jak Galicijci udržují svoji kulturu, je televizní stanice **Televisión de Galicia**. Tuto platformu zmiňuje i autorka **Jaine E. Beswick** ve své knize **Regionální nacionalismus ve Španělsku: používání jazyka a etnická identita v Galicii**. „*Jednou z nejlepších cest, jak se spojit mladší členy komunity a vyprovokovat změnu v jejich postoji nebo chování, je skrze média*“⁴³⁾ ⁴⁴⁾ Tato televizní stanice vyniká tím, že jsou veškeré programy v galicijštině a filmy či seriály se do galicijštiny překládají. Jedinou výjimkou jsou reklamy, které jsou stále převážně ve španělštině. Byla to první stanice, která byla celá v galicijském jazyce. První přenos proběhl **25. července 1985**. V současnosti vysílá nepřetržitě celých 168 hodin týdně. 70 % obsahu je vlastní produkce, což je poměrně vysoké procento. Vysílá se po celém území a podporuje ji galicijská autonomní vláda. Sídlo se nachází v předměstí Santiaga de Compostela. Cílem je mimo poskytování zábavy a produkce, hlavně propagace jazyka a kultury.⁴⁵⁾ V odpoledních hodinách televizní stanice vysílá animovaný program zaměřený na propagaci galicijštiny mezi nejmladší diváky⁴⁶⁾ Zároveň s touto televizní stanicí byla založena i radiová stanice **Radio Galega**. Obě společnosti zaštiťuje CRTVG, která byla založena roku **1984**.⁴⁷⁾ Respondent nás upozornil na seriál v produkci společné Netflix **Fariña** (v anglickém překladu Cocaine Coast), který zachycuje podsvětí Galicie a výrobu a distribuci kokainu. Podle názoru respondenta, je tento seriál velmi autentický.

TELEVISIÓN DE GALICIA

Do roku 1994 se nevydávala žádná denní tištěná média (časopisy, noviny...), které by byla zcela a pouze v galicijštině. Právě v roce 1994 se začaly vydávat noviny **O Correo Galego**. V roce 2003 byly tyto noviny nahrazeny **Galicia Hoxe**, kterých se prodá 4.000 až 10.000 výtisků za den. I přesto, jak zmiňuje autorka v knize *Regionální nacionalismus ve Španělsku: používání jazyka a etnická identita v Galicii*, to není nejprodávanější tištěné zpravodajství. Tím stále zůstává **La Voz de Galicia**, které je psané ve španělštině s více než 500.000 čtenáři, což několikanásobně převyšuje počet čtenářů galicijsky psaných novin.⁴⁸⁾

Jak již bylo výše zmiňováno a potvrzují to respondenti ve školství je možnost výběru jazyka, ve kterém jsou psané učebnice a ve kterém se konají závěrečné zkoušky. Což také významně přispívá k rozvoji galicijštiny a hlavně k její rovnoprávnosti se španělštinou. Snaží se tak vést mladší generace k používání galicijštiny.

V Santiagu de Compostela se nachází muzeum zasvěcené pouze galicijské kultuře **Museo do pobo**

galego. Cílem tohoto muzea je informovat o historii a kultuře Galicijců. Celé muzeum je záměrně v galicijštině a pouze malý zlomek informačních textů je přeloženo do angličtiny. Což je sice vhodně zvolené pro propagaci galicijštiny mezi těmi, kteří jí již ovládají. Avšak to značně ztěžuje cizincům dozvědět se více o galicijské kultuře, historii a využít plný potenciál tohoto muzea. V muzeu jsou sektory zabývající se oděvem, ubytováním a obživou původních Galicijců, jejich tradiční hudbou, která je velmi specifická použitím ozvučných dřívěk a mušlí, bubnů a žesťových nástrojů. Hudba je pro Galicijce velmi esenciální složkou kultury, jak také potvrzuje respondent Miguel Angel Duraw (50 let) „Galicie je velmi o hudbě, hlavně o té instrumentální“

49) 50)

Na celém území Galicie můžeme najít oblasti, kde jsou pozůstatky původních staveb. Tyto oblasti jsou oplocené, aby se zachovaly a většinou obsahují průvodce alespoň v papírové formě. Nejvýznamnějším je Castro de Baroña, které bylo již zmiňováno v podkapitole *Historie území Galicie*.

Další velmi významnou snahou o upozornění a udržení kultury a tradice jsou svátky nebo festivaly, které se konají v oblasti Galicie. Respondenti upozorňovali na ty z jejich pohledu největší a nejvýznamnější. Tyto příklady respondentů potvrzuje i kniha *Insight Guides: Northern Spain*, která se zabývá představením severního Španělska cestovatelům.

17. května se koná ***Día das Letras Galegas***, což v překladu znamená den galicijské literatury. Je to oslava, která vyzdvihuje galicijský jazyk a literaturu. Tento svátek byl založen v roce 1963 Královskou galicijskou akademií (v originálním znění *Real Academia Galega, RAG*), která se zabývá studii galicijské kultury a převážný důraz klade na jazyk. Vydává gramatické normy, slovníky a další. Sídlo má v A Coruña, na severu Galicie. ⁵¹⁾

25.července se koná národní den Galicie (v originálním znění *Día Nacional de Galicia*). Tento svátek má dlouhou tradici v konání, a i když byl poprvé slaven již v roce 1920, jako oficiální svátek byl uznán až v roce 1979. Časový rozestup mezi prvním rokem, kdy byl svátek slaven a rokem, kdy byl oficiálně uznán, významně ovlivnila vláda Franca, během které byl tento svátek samozřejmě zakázán. 25.červenec je také svátek svatého Jakuba. Oslavy doprovází ohňostroje a v menších městech zapalování ohňů. Největší a nejokázalejší oslavy, jak nám také potvrdil respondent, žijící v centru tohoto města, jsou v Santiagu de Compostela. Galicijci rádi a bujně slaví, proto se tyto nejdůležitější oslavy nekonají pouze jeden den, ale v průběhu skoro dvou týdnů.

52)

24. června je svátek svatého Jana, který doprovází specifické oslavy. Účastníci oslav se scházejí na plážích, kde jsou zapálené ohně. Jak popisuje náš respondent Iago Prada, který se těchto oslav pravidelně účastní, tradicí je tyto ohně 7x přeskočit, přičemž se odříkává zaklínadlo v galicijštině a poté se pije zapálený alkoholický nápoj z kávového likéru, vína, petrole. Tato oslava se prolíná s tradiční galicijskou vírou v nadpřirozeno, ve kterém se velmi často vyskytují čarodějnice. ⁵³⁾

54)

Tyto svátky svojí specifickou atmosférou a okázalostí lákají mnoho Galicijců, kteří se v běžném životě v takové míře nezajímají o svoji kulturu a také lákají mnoho turistů. Nejčastějším důvodem navštívit Galicii v rámci aktivit pro turisty však nejsou tyto oslavy, ale Svatojakubská pouť, která byla již zmiňována výše.

V Galicii se nachází mnoho tradičních barů. Tyto bary jsou spíše ve větších městech a velmi často se předávají z generace na generaci. Bohužel velké množství z nich v současnosti ukončuje svoji činnost z ekonomických důvodů. To také potvrzuje náš respondent Miguel Gil De Barroeta, který je blízkým přítelem majitele jednoho z těchto tradičních barů. Důvod krachování může být nedostatečný marketing a ochota inovace. Jak bylo již zmiňováno výše, Galicijci tvoří uzavřené společenství. Proto také nechtějí „cizince“ do svých tradičních barů a raději uvítají pouze úzkou skupinu zákazníků.

Jak můžeme tedy vidět, Galicijci vytvářejí velké úsilí na udržení své kultury a rozšíření o jejím povědomí pomocí muzeí, televizního a rádiového vysílání, okázalých oslav a typické kuchyně a hudby. I tak ale z rozhovorů s respondenty je cítit nespokojenost s aktuální situací. Převážná většina z nich by si přála, aby se o Galicii více vědělo ve světě a aby se mladá generace zajímala o svoji historii.

Závěr práce

Cílem této práce, jak již bylo předesláno v úvodu, bylo vystihnout odlišnosti mezi Galicijci a Španěly, přiblížit jejich kulturu a život, jakým způsobem Galicijci udržují svoji kulturu v moderní době a jaký vliv měla na jejich kulturu historie, jazyk a náboženství.

První homogenní skupina na území Galicie se tvoří na konci doby železné a později jsou nazýváni Gallaeci. Během 9. a 10. století došlo k připojení Galicie ke Španělsku v rámci Leonu a tím byla vytvořena historická provincie Království Galicie. Roku 1480 vzniklo Svaté bratrství a Královské publikum Galicijského království, které mělo výkonnou a soudní moc. Od 16. století ale nastává útlum galicijské kultury a značné nahrazování původního jazyka španělštinou, a proto do poloviny 18. století galicijština ve své psané formě skoro vymizela. Roku 1833 se sjednotilo Španělsko a tím zaniklo Království Galicie. Toto období se nazývá jako „*temné období Galicie*“. Během 20. století docházelo ke snahám o obnovení kultury, které přešlo do nacionalistického hnutí. Během této doby byla Galicijská strana jednou z nejdůležitějších stran. V referendu bylo ustanoveno autonomní postavení Galicie. Toto rozhodnutí však nevedlo v platnost díky nástupu diktatury Francisca Franca. V tomto momentu nastává „*druhé temné období Galicie*“. Během jeho vlády bylo jakékoliv separatistické hnutí zakázáno a tvrdě potlačováno, stejně jako použití galicijštiny a snahy o sebeurčení. To mělo za následek velké migrace z oblasti. Od roku 2018 se sice Galicijci začínají vracet ze zahraničí, ale nevyrovná se to počtu tehdejších migrantů. Teprve po pádu režimu v roce 1975 bylo možné opět začít obnovovat kulturu a jazyk. V roce 1981 byla Galicie prohlášena za autonomní území Španělska a ve svém prvním článku definuje Galicijce jako historickou národnost.

Jak je již ze stručného shrnutí historie vidět, Galicijci měli během celé své historie separaistické snahy, které byly ale tvrdě potlačeny dvěma temnými obdobími. Historie proto velmi ovlivnila, jak v dnešní době vypadá kultura, použití jazyka a i obecné povědomí o Galicijcích.

Historický faktor rozšiřuje rozdíly mezi Galicijci a Španěly. Tato nerovnost je vidět nejvíce na příkladu použití jazyka. Právě díky tomu, že byl velkou část moderní historie galicijský jazyk zakázán a poté používán pouze v rodinném nebo přátelském kruhu a nesměl se používat ve státních institucích, je považován za „něco nižšího“. Tento pocit prohlubuje i to, že za „temných období“ byl region velmi chudý. Proto je galicijština považována za jazyk chudých.

V současné době již mají Galicijci možnost bez obav používat svůj jazyk, ve kterém se mohou i vzdělávat na školách, oslavovat svůj původ a zvyky. Jednou z typických součástí kultury Galicijců je kuchyně, ve které hrají hlavní složku mořské plody. Galicie je proto i jedním z největších zásobovatelů této suroviny do celého Španělska. Svatojanská pouť neboli Camino de Santiago je známá i široké veřejnosti v ostatních zemích. Ročně do regionu putuje mnoho turistů, aby se této pouti účastnili a tím se i rozšiřuje povědomí o Galicii jako takové. Motivátor absolvovat tuto pouť není jako dříve pouze náboženský. Samotné Camino de Santiago má svůj cíl v katedrále v centru Santiaga de Compostela, kde jsou uloženy pozůstatky svatého Jakuba Staršího, podle kterého je i město pojmenováno. Během roku se konají festivaly, které oslavují jazyk, kulturu a tradici regionu. V Santiagu de Compostela jsou otevřena dvě muzea, plně zasvěcená historii a kultuře Galicijců. Po celém regionu vysílá televizní stanice a rádio a vydávají se zde i noviny pouze v galicijštině.

Veškeré tyto a další aktivity by před 45 lety nebyly myslitelné. Změnou režimu a získání autonomie dává obyvatelům možnost se znovu spojit se svojí tradicí a historií. Mladá generace ale nemohla být otevřeně vychovávána v hrdosti na svůj původ. Proto v dnešní době můžeme vidět rozdíl mezi starší generací, která se snaží udržet původní zvyky a tradice, a mladší generací, která se soustředí spíše na inovaci než na obnovování starých tradic. Právě z tohoto mezigeneračního rozdílu i historickým

etapám, kdy byla kultura Galicijců téměř zapomenuta, se aktuální snahy o udržení kultury necílí primárně na obyvatele ostatních zemí a zviditelnění Galicie, ale zaměřují se na Galicijce samotné. Připomenout a poučit je o vlastní historii a dědictví prostřednictvím jak tradičnějších sdělovacích prostředků, jako jsou noviny a muzea, tak také moderními prostředky jako jsou sociální sítě a televize.

Jak také potvrzují rozhovory s respondenty i celková atmosféra v regionu, jsou Galicijci vděční za možnost se svobodně hlásit ke svému původu, používat jazyk a slavit své svátky. Vzhledem ale ke všem faktorům, které v práci byly zmiňovány a které bránily volnému vývoji a předávání dědictví, čeká Galicijce ještě dlouhá cesta k jejímu obnovení, zrovnoprávnění, probuzení zájmu u mladší generace a rozšíření informovanosti do ostatních zemích Evropy.

Přílohy

Obrázek č. 1 - Moderní vlajka Galicie od 19. století, kdy byla spojena s národním znakem a královskou korunou Španělska. - <http://www.galicianflag.com/galicia.htm>

Obrázek č. 2 - Mapa rozdělení Galicie do čtyř provincií. - <https://pngimage.net/galicia-mapa-png-3/>

Obrázek č. 3 - Mapa Galicie - <http://xeohistatios.blogspot.com/2009/12/mapa-fisico-de-galicia.html>

Obrázek č. 4 - Dolmen de axeitos, https://www.tripadvisor.cz/Attraction_Review-g2550460-d4570579-Reviews-Dolmen_de_Axeitos-Barona_Province_of_A_Coruna_Galicia.html

Obrázek č. 5 - Castro de Baroña, https://www.tripadvisor.cz/Attraction_Review-g2550460-d2531325-Reviews-Castro_de_Barona-Barona_Province_of_A_Coruna_Galicia.html

Obrázek č. 6 - Znak Svatojakubské poutě, <http://svatojakubskacesta.blog.cz/en>

Obrázek č. 7 - Katedrála Santiago de Compostela, <https://desperado.cz/clanek-917-santiago-de-compostela-cestou-poutniku.html>

Obrázek č. 8 - Chobotnice na místním trhu, vlastní zdroj

Obrázek č. 9 - Mořské plody na místním trhu, vlastní zdroj

Obrázek č. 10 - Tarta de Santiago, vlastní zdroj

Obrázek č. 11 - Malé vinice u každé vesnice, vlastní zdroj

Obrázek č. 12 - Logo Televisión de Galicia, https://en.wikipedia.org/wiki/Televisi%C3%B3n_de_Galicia#/media/File:Television_de_Galicia.svg

Obrázek č. 13 - Oděv Galicijců, vlastní zdroj

Obrázek č. 14 - Museo do pobo galego, vlastní zdroj

Obrázek č. 15 - Oslavy v centru Santiaga de Compostela, <https://www.galiciatips.com/en/about-galicia/public-holidays-in-galicia/national-day-of-galicia-july-25th/>

Obrázek č. 16 - Oslavy San Juan ve městě A Coruña,

<https://www.hedvabnastezka.cz/zeme/evropa/spanelsko/28720-prozijte-san-juan-prozijte-svatojanskou-noc-v-galicii/>

Tabulka č. 1 - Počet obyvatel v Galicii od roku 2015 do roku 2019, vlastní zpracování

Tabulka č. 2 - Počet emigrací v Galicii v roce 2017 a 2018, vlastní zpracování

Tabulka č. 3 - Použití jazyka, vlastní zpracování

Tabulka č. 4 - Tabulka použití jazyka ve škole, vlastní zpracování

Graf č. 1 - Náboženství v Galicii, vlastní zpracování

Zdroje

- BESWICK, Jaine E. *Regional Nationalism in Spain: Language Use and Ethnic Identity in Galicia*. [online]. Bristol: Channel View Publications, 2007. 335 s. ISBN 9781853599804. Dostupné z: <https://search-proquest-com.infozdroje.czu.cz/ebookcentral/docview/2131225145/F49A6BB538F448E5PQ/3?accountid=26997>
- CASTIÑEIRA, Suárez Luz María, FREIRE, Parrado Gaiferos Alexandre. *The integration of regional or minority languages in the European Higher Education Area*. Bilbao: University of Deusto. 211. ISBN 978-84-9830-309-4
- CEISEL, Christina M. *Globalized Nostalgia: Tourism, Heritage, and the Politics of Place*. [online]. London: Routledge, 2018. 165 s. ISBN 9781138593527. Dostupné z: <https://search-proquest-com.infozdroje.czu.cz/ebookcentral/docview/2148746110/992371202F3A4920PQ/17?accountid=26997>
- Countries and their Cultures. *Galicians – Religion and Expressive Culture*. [online]. In everyculture.com [cit. 26.06.2020]. Dostupné z: <https://www.everyculture.com/Europe/Galicians-Religion-and-Expressive-Culture.html>
- Faro de Vigo. *La religiones minoritarias presentes en Galicia*. Faro de Vigo. [online]. 03.01.2015 [cit. 26.06.2020]. Dostupné z: <https://www.farodevigo.es/sociedad-cultura/2015/03/01/evangelicos-testigos-jehova-crecen/1193364.html>
- Gali Wonders. *Galicia, meigas and magic*. [online]. In: galiwonders.com [cit. 26.06.2020]. Dostupné z: <https://galiwonders.com/en/blog/galicia-is-magic/>
- Galicia guide. *Santiago de Compostela, Galicia*. [online]. In: galiciaguide.com. [cit. 26.06.2020]. Dostupné z: <http://www.galiciaguide.com/Santiago-index.html>
- GaliciaDigital. *Historia de Galicia*. [online]. In: galiciae.eu. [cit. 26.06.2020]. Dostupné z: <http://www.galiciae.eu/gl/page/historia-de-galicia>
- GEMIE, Sharif. *A Concise History of Galicia*. Cardiff: University of Wales Press, 2006. 205 s. ISBN 9780708319895.
- HOOPER, Kristy. *Writing Galicia into the World: New Cartographies, New Poetics*. Liverpool: Liverpool University Press, 2011. 192 s. ISBN 978-1-781-38686-6.

- Instituto Galego de Estatística [online]. Xunta de Galicia: ©2020 [cit. 26.06.2020]. Dostupné z: http://www.ige.eu/web/mostrar_actividade_estadistica.jsp?idioma=es&codigo=0206004&num_pag=8
- Instituto Galego de Estatística [online]. Xunta de Galicia: ©2020 [cit. 26.06.2020]. Dostupné z: [http://www.ige.eu/igebdt/esqv.jsp?ruta=verTabla.jsp?OP=1&B=1&M=&COD=2294&R=9912\[12\];2\[0\];0\[2020\];1\[all\]&C=3\[0\]&F=&S=&SCF=](http://www.ige.eu/igebdt/esqv.jsp?ruta=verTabla.jsp?OP=1&B=1&M=&COD=2294&R=9912[12];2[0];0[2020];1[all]&C=3[0]&F=&S=&SCF=)
- Instituto Galego de Estatística [online]. Xunta de Galicia: ©2020 [cit. 26.06.2020]. Dostupné z: http://www.ige.eu/web/mostrar_actividade_estadistica.jsp?idioma=es&codigo=0206004&num_pag=8
- Language magazine. *The challenges of minority languages: 1 in 4 children cannot speak Galician in Galicia Spain*. [online]. In: languagemagazine.com. 12.11.2019 [cit. 26.06.2020]. Dostupné z: <https://www.languagemagazine.com/2019/11/12/the-challenges-of-minority-languages-1-in-4-children-cannot-speak-galician-in-galicia-spain/>
- Living Language. *Tapas, the Little Dishes of Spain*. [online]. In: Living Language. 20.03.2012. [27.07.2020]. Dostupné z: <https://www.livinglanguage.com/blog/2012/03/20/tapas-the-little-dishes-of-spain/>
- Lonely planet. *History of Galicia*. [online]. In: lonelyplanet.com. [cit. 26.06.2020]. Dostupné z: <https://www.lonelyplanet.com/spain/galicia/background/history/a/nar/b350cf2e-8989-4a62-854c-1d6554e8051e/1320790>
- Merlin. *Španělská kuchyně*. [online]. In: Gastrozávislák. 07.06.2016. [27.07.2020]. Dostupné z: <https://gastrozavislak.blogspot.com/2016/06/spanelska-kuchyne.html>
- MIGUÉLEZ-CARBALLEIRA, Helena. *A Companion to Galician Culure*. Woodbridge: Tamesis. 2014. ISBN 978-1-85566-277-3
- Minority rights group international [online]. MRG: ©2020 [cit. 26.06.2020]. Dostupné z: <https://minorityrights.org/minorities/galicians/>
- Portal da lingua galega [online]. Xunta de Galicia: ©2020 [cit. 26.06.2020]. Dostupné z: <https://www.lingua.gal/o-galego/conhecendo/datos-basicos-da-lingua-galega>
- Real Academia Galega [online]. Xunta de Galicia: ©2020 [cit. 26.06.2020]. Dostupné z: <https://academia.gal/>
- RODRIGUEZ, Vicente. *Galicia, region, Spain*. [online]. In: britannica.com. [cit. 26.06.2020]. Dostupné z: <https://www.britannica.com/place/Galicia-region-Spain>
- Televisión de Galicia [online]. CRTVG: ©2020 [cit. 26.06.2020]. Dostupné z: <http://www.crtvg.es/tvg>

Počet shlédnutí: 236

1)

CEISEL, Christina M. *Globalized Nostalgia: Tourism, Heritage, and the Politics of Place*. London: Routledge, 2018. 165 s. ISBN 9781138593527. Dostupné z: <https://search-proquest-com.infozdroje.czu.cz/ebookcentral/docview/2148746110/992371202F3A4920PQ/17?accountid=26997>

2)

BESWICK, Jaine E. *Regional Nationalism in Spain: Language Use and Ethnic Identity in Galicia*. Bristol: Channel View Publications, 2007. 335 s. ISBN 9781853599804. Dostupné z: <https://search-proquest-com.infozdroje.czu.cz/ebookcentral/docview/2131225145/F49A6BB538F448E5PQ/3?accountid=26997>

3) 12)

HOOVER, Kristy. *Writing Galicia into the World: New Cartographies, New Poetics*. Liverpool: Liverpool University Press, 2011. 192 s. ISBN 978-1-781-38686-6.

4)

GEMIE, Sharif. *A Concise History of Galicia*. Cardiff: University of Wales Press, 2006. 205 s. ISBN 9780708319895.

5)

Minority rights group international [online]. MRG: ©2020 [cit. 26.06.2020]. Dostupné z: <https://minorityrights.org/minorities/galicians/>

6)

Obrázek č. 1 - Moderní vlajka Galicie od 19. století, kdy byla spojena s národním znakem a královskou korunou Španělska. - <http://www.galicianflag.com/galicia.htm>

7)

Obrázek č. 2 - Mapa rozdělení Galicie do čtyř provincií. - <https://pngimage.net/galicia-mapa-png-3/>

8)

Obrázek č. 3 - Mapa Galicie - <http://xeohistatios.blogspot.com/2009/12/mapa-fisico-de-galicia.html>

9)

Tabulka č. 1 - Počet obyvatel v Galicii od roku 2015 do roku 2019, Vlastní zpracování

10)

Instituto Galego de Estatística [online]. Xunta de Galicia: ©2020 [cit. 26.06.2020]. Dostupné z: [http://www.ige.eu/igebdt/esqv.jsp?ruta=verTabla.jsp?OP=1&B=1&M=&COD=2294&R=9912\[12\];2\[0\];0\[2020\];1\[all\]&C=3\[0\]&F=&S=&SCF=](http://www.ige.eu/igebdt/esqv.jsp?ruta=verTabla.jsp?OP=1&B=1&M=&COD=2294&R=9912[12];2[0];0[2020];1[all]&C=3[0]&F=&S=&SCF=)

11)

Tabulka č. 2 - Počet emigrací v Galicii v roce 2017 a 2018, Vlastní zpracování

13)

GaliciaDigital. Historia de Galicia. In: galiciae.eu[online]. [cit. 26.06.2020]. Dostupné z: <http://www.galiciae.eu/gl/page/historia-de-galicia>

14) 20)

RODRIGUEZ, Vicente. Galicia, region, Spain. In: *britannica.com* [online]. [cit. 26.06.2020]. Dostupné z: <https://www.britannica.com/place/Galicia-region-Spain>

15)

Obrázek č. 4 - Dolmen de axeitos, https://www.tripadvisor.cz/Attraction_Review-g2550460-d4570579-Reviews-Dolmen_de_Axeitos-Barona_Province_of_A_Coruna_Galicia.html

16)

Obrázek č. 5 - Castro de Baroña, https://www.tripadvisor.cz/Attraction_Review-g2550460-d2531325-Reviews-Castro_de_Barona-Barona_Province_of_A_Coruna_Galicia.html

17) 21)

Lonely planet. History of Galicia. In: *lonelyplanet.com* [online]. [cit. 26.06.2020]. Dostupné z: <https://www.lonelyplanet.com/spain/galicia/background/history/a/nar/b350cf2e-8989-4a62-854c-1d6554e8051e/1320790>

18)

MIGUÉLEZ-CARBALLEIRA, Helena. *A Companion to Galician Culture*. Woodbridge: Tamesis. 2014. ISBN 978-1-85566-277-3

19)

GEMIE, Sharif. *A concise history of Galicia*. Cardiff: University of Wales Press, 2006. 205 s., [8] s. obr. příl. *The histories of Europe*. ISBN 978-0-7083-1989-5.

22)

O portal da lingua galega [online]. Xunta de Galicia: ©2020 [cit. 26.06.2020]. Dostupné z:

<https://www.lingua.gal/o-galego/conhecendo/datos-basicos-da-lingua-galega>

23)

Tabulka č. 3 - Použití jazyka, Vlastní zpracování

24)

Language magazine. The challenges of minority languages: 1 in 4 children cannot speak Galician in Galicia Spain. In: *languagemagazine.com* [online]. 12.11.2019 [cit. 26.06.2020]. Dostupné z:

<https://www.languagemagazine.com/2019/11/12/the-challenges-of-minority-languages-1-in-4-children-cannot-speak-galician-in-galicia-spain/>

25)

Instituto Galego de Estatística [online]. Xunta de Galicia: ©2020 [cit. 26.06.2020]. Dostupné z:

http://www.ige.eu/web/mostrar_actividade_estadistica.jsp?idioma=es&codigo=0206004&num_pag=8

26)

Tabulka č. 4 - Tabulka použití jazyka ve škole, Vlastní zpracování

27)

((*Instituto Galego de Estatística* [online]. Xunta de Galicia: ©2020 [cit. 26.06.2020]. Dostupné

z: http://www.ige.eu/web/mostrar_actividade_estadistica.jsp?idioma=es&codigo=0206004&num_pag=8

28)

CASTIÑEIRA, Suárez Luz María, FREIRE, Parrado Gaiferos Alexandre. *The integration of regional or minority languages in the European Higher Education Area*. Bilbao: University of Deusto. 211. ISBN 978-84-9830-309-4

29)

z řec. dioikésis – správa, hospodaření. Území svěřované biskupovi ke správě pod vrchním řízením římského papeže. (Vlček et al. 1997)

30)

Graf č. 1 - Náboženství v Galicii, Vlastní zpracování

31)

Obrázek č. 6 - Znak Svatojakubské poutě, <http://svatojakubskacesta.blog.cz/en>

32)

Obrázek č. 7 - Katedrála Santiago de Compostela,

<https://desperado.cz/clanek-917-santiago-de-compostela-cestou-poutniku.html>

33)

Galicia guide. *Santiago de Compostela, Galicia*. In: *galiciaguide.com* [online]. [cit. 26.06.2020].

Dostupné z: <http://www.galiciaguide.com/Santiago-index.html>

34)

Faro de Vigo. La religiones minoritarias presentes en Galicia. *Faro de Vigo*. [online]. 03.01.2015 [cit. 26.06.2020]. Dostupné z:

<https://www.farodevigo.es/sociedad-cultura/2015/03/01/evangelicos-testigos-jehova-crecen/1193364.html>

35)

Countries and their Cultures. Galicians – Religion and Expressive Culture. In *everyculture.com* [cit. 26.06.2020]. Dostupné z:

<https://www.everyculture.com/Europe/Galicians-Religion-and-Expressive-Culture.html>

36)

Gali Wonders. Galicia, meigas and magic. In: *galiwonders.com* [cit. 26.06.2020]. Dostupné z:

<https://galiwonders.com/en/blog/galicia-is-magic/>

37)

Merlin. Španělská kuchyně. In: *Gastrozávislák*. 07.06.2016. [27.07.2020]. Dostupné z:

<https://gastrozavislak.blogspot.com/2016/06/spanelska-kuchyne.html>

38)

Obrázek č. 8 - Chobotnice na místním trhu, vlastní zdroj

39)

Obrázek č. 9 - Mořské plody na místním trhu, vlastní zdroj

40)

Living Language. Tapas, the Little Dishes of Spain. In: *Living Language*. 20.03.2012. [27.07.2020].
Dostupné z: <https://www.livinglanguage.com/blog/2012/03/20/tapas-the-little-dishes-of-spain/>

41)

Obrázek č. 10 - Tarta de Santiago, vlastní zdroj

42)

Obrázek č. 11 - Malé vinice u každé vesnice, vlastní zdroj

43)

citace z: Regionální nacionalismus ve Španělsku: používání jazyka a etnická identita v Galicii

44)

Obrázek č. 12 - Logo Televisión de Galicia,

https://en.wikipedia.org/wiki/Televisi%C3%B3n_de_Galicia#/media/File:Television_de_Galicia.svg

45) 47)

Televisión de Galicia [online]. CRTVG: ©2020 [cit. 26.06.2020]. Dostupné z: <http://www.crtvg.es/tvg>

46) 48)

Regionální nacionalismus ve Španělsku: používání jazyka a etnická identita v Galicii

49)

Obrázek č. 13 - Oděv Galicijců, Vlastní

50)

Obrázek č. 14 - Museo do pobo galego, Vlastní

51)

Real Academia Galega [online]. Xunta de Galicia: ©2020 [cit. 26.06.2020]. Dostupné z:

<https://academia.gal/>

52)

Obrázek č. 15 - Oslavy v centru Santiaga de Compostela,

<https://www.galiciatips.com/en/about-galicia/public-holidays-in-galicia/national-day-of-galicia-july-25th/>

53)

Insight Guides: Northern Spain

54)

Obrázek č. 16 - Oslavy San Juan ve městě A Coruña,

<https://www.hedvabnastezka.cz/zeme/evropa/spanelsko/28720-prozijte-san-juan-prozijte-svatojanskou-noc-v-galicii/>

From:

<https://www.hks.re/wiki/> - Hospodářská a kulturní studia (HKS)

Permanent link:

https://www.hks.re/wiki/ls2020:galicijci_ve_spanelsku

Last update: **29/05/2024 19:37**

